

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/811/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214203373
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214203373.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Sone Zmekovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: T. R., nar. XX.XX.XXXX, P. XXXX/XX, W., občan SR, zastúpený opatrovníčkou G. B., tajomníčkou Okresného súdu Komárno, o zaplatenie 354,86 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 26. marca 2015 č. k. 5C/150/2014-86, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia istiny 354,86 eur, úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 21.03.2010 do 20.01.2011 vo výške 13,31 eur, 9 % ročného úroku z omeškania zo sumy 354,86 eur od 21.01.2011 do zaplatenia ako aj trov konania. Poukázal na obsah návrhu, v ktorom navrhovateľ uviedol, že právny predchodca navrhovateľa (spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s.) poskytol odporcovi na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0212158635 uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 09.02.2006 úver, ktorý sa odporca zaviazal uhradiť formou 59 pravidelných mesačných splátok vo výške 32,26 eur s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.01.2011. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli i všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu navrhovateľa, a s ktorými bol odporca oboznámený a podpisom zmluvy o splátkovom úvere sa zaviazal ich dodržiavať. Keďže odporca porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, dostal sa do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlhoval sumu 2.476,16 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.129,07 eur a úroku z omeškania vo výške 347,09 eur. Uviedol, že v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.03.2010 do 20.01.2011 v počte 11 a celkovej výške 354,86 eur. Ďalej uplatňuje zákonné úroky z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z., § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., § 100 ods. 1, 2, § 101 Občianskeho zákonníka a na základe takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nie je možné vyhovieť z dôvod premlčania žalovanej pohľadávky. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0212158635 zo dňa 09.02.2006 vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi odporcom ako dlžníkom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľom, na základe ktorej poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi úver, ktorý sa odporca zaviazal uhradiť formou 59 pravidelných mesačných splátok vo výške 32,26 eur s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.01.2011. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 10.12.2009 medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., t.j. navrhovateľom vyplýva, že medzi zmluvnými stranami došlo k postúpeniu

pohľadávky voči odporcovi, vo výške 2.476,16 eur, na navrhovateľa ako nového veriteľa. Podľa názoru súdu prvého stupňa právny vzťah založený Zmluvou o splátkovom úvere je treba posúdiť ako občianskoprávnu vec - spotrebiteľskú zmluvu, pretože z nej nevyplýva, že by odporcyni bol poskytnutý spotrebiteľský úver na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Poukázal na to, že predmetom konania je zaplatenie dlžnej sumy vyplývajúcej z povinnosti odporcu splácať splátky úveru v mesačnej výške 32,26 eur - splátky úveru splatné od 20.03.2010 do 20.01.2011 v počte 11 a celkovej výške 354,86 eur. Uviedol, že toto právo sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Prvá splátka bola splatná 20.03.2010, posledná jedenásta dňa 20.01.2011, čiže premlčacia doba pre poslednú splátku plynula od 21.01.2011 a uplynula dňom 21.01.2014. Pretože návrh bol podaný súdu 21.02.2014, dospel k záveru, že pohľadávka navrhovateľa je v celom rozsahu premlčaná. S poukazom na ust. §5b zák. č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2014 a § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa, resp. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania navrhovateľ uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne právne posúdené a súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav. Vytýkal súdu prvého stupňa na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa premlčacej doby a na daný prípad bolo potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda absolútny obchodno-záväzkový vzťah, aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, preto je nutné posudzovať predmetný záväzkový vzťah v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Bránil sa tým, že zmluva bola uzatvorená dňa 09.02.2006, pričom v období od 31. 12. 2007 sa vzťahovali ust. § 52 až 54 len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy uzatvorené v OZ. Zmluva o úvere bola upravená v Obch. zákonníku. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 OZ. Podľa názoru navrhovateľa pokiaľ pred dňom 01.01.2008 bola uzatvorená zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 01.01.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ust. § 52 až 54 OZ. Z uvedeného dôvodu sa právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01.01.2008 spravujú ustanoveniami Obch. zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je v celom rozsahu vecne správny vecne správny a preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP (v znení účinnom od 15. 10. 2008) sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že súd prvého stupňa správne posúdil právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava a odporcom založený zmluvou o pôžičke ako vzťah medzi veriteľom a spotrebiteľom, na ktorý je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv. Správne súd prvého stupňa aplikoval aj ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pretože v čase rozhodovania súdu prvého stupňa dňa 26.03.2015 bolo už toto ustanovenie zákonná účinná a súd bol povinný z úradnej povinnosti na premlčanie uplatneného nároku prihladiť. V danom prípade sa navrhovateľ domáhal zaplatenia žalovanej sumy, ktorej splatnosť poslednej splátky nastala dňa 20.01.2011. V rámci všeobecnej trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť dňa 21. 01. 2011

(t.j. nasledujúci deň po splatnosti splátky) a uplynula dňa 21.01.2014 navrhovateľ svoj nárok na súde neuplatnil, pretože návrh na začatie konania podal až 21.02.2014 t.j. jeden mesiac jej márnom uplynutí. Súd prvého stupňa preto správne postupoval, keď návrh navrhovateľa zamietol.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok možno odvrátiť námietkou premlčania. Premlčanie je uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnej uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie námietky premlčania má za následok zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Premlčaním právo samo o sebe nezaniká, ak však povinný vznesie námietku, nárok zaniká a subjektívne právo trvá naďalej vo forme naturálneho záväzku, teda jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

S ohľadom na dôvody uvedené navrhovateľom v podanom odvolaní odvolací súd uvádza, že sa nestotožnil s tvrdením navrhovateľa v tom, že súd prvého stupňa nesprávne na daný právny vzťah aplikoval ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť až dňa 01.05.2014. Za nesprávny považuje aj názor navrhovateľa v tom, že na daný právny vzťah mal súd prvého stupňa aplikovať Obchodný zákonník. Ust. § 52 ods. 2 veta tretiu Občianskeho zákonníka ukladá súdu, aby na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ vždy prednostne použil ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nadobudlo účinnosť dňom 01.05.2014. V dôsledku absencie prechodných ustanovení v zák. č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým bol zmenený zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (§ 5b) je súd povinný aplikovať dňom účinnosti zákona ust. § 5b aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na závery Najvyššieho súdu uvedené v rozhodnutí zo dňa 21.04.2015 vo veci vedenej pod sp. zn. 3 MCdo 12/2014. V dôvodoch rozhodnutia Najvyšší súd SR v tejto veci konštatoval, že súd prvého stupňa by bol povinný súd vziať na zreteľ ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Mal by tiež zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (rozsudok NS SR sp. zn. 3 MCdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, pretože mu v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.